

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Jesus Passus Per Centuriam
Modorum Meditandi passionem Salvatoris nostri illustratus; cui
accesserunt Meditationes In Passionem Domini XLVI. - Juxta numerum
dierum Quadragesimæ

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066405

9. Considerando in Passione Christi tota, morales, spiritualesque doctrinas,
ex Susone.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45427

nostra, actuali earum exercitio inniti. *Tertia*, Ut
 a ratione virtutum ipsarum honorem & præ-
 tantiam tueretur. Valde enim jacebant in mun-
 do: illæ præsertim, quæ mundi contemptum do-
 cent. *Quarta*, Ut testamento & ultimâ suâ volun-
 tate, ipsâ morte confirmato, excellentes omnium
 virtutum actiones nobis relinqueret. Sicut enim
 in ultimo suo Sermone dixit. *Mandatum novum Joan. 13. 34.*
Pro vobis, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Ita
 prædicare potuit, opereque ipso dixit. *Mandatum*
quoddam novum do vobis, ut humilietis vos,
sicut ego me humiliavi, ut obediat & sustinea-
ris, sicut ego obedivi, & sustinui.

MODUS IX.

Nonus Modus Passionem Domini meditandi
 est, priori quidem, usu & efficaciam similis,
 modo tamen diversus, quo singula circa Chri-
 stum in Passione gesta, ad moralem spiritualem-
 que doctrinam, meditationibus, reflexionibus,
 propositisque transferuntur, atque accommo-
 dantur. Modum hunc, quia exactè non minùs
 quam devotè & copiosè profecutus est, piissimus
 Eternæ Sapientiæ Jesu Christi Minister, Beatus
 mirum Henricus Suso Ordinis Prædicatorum,
 Dialogo Sapientiæ cum Ministro suo, per ali-
 quot capita, ideo illum hic ejusmet verbis de-
 scribam: ordine tantùm nonnihil immutato, hoc
 est, parallelicè per singula puncta Passionis Do-
 minicæ, simul doctrinæ mysticæ ex iis erutæ di-
 scendo. Sic igitur apud Susonem *Dialog. cap. 2.*
 Eterna Sapientia Christus Jesus, primum suam
 propriam Passionem explanans, deinde discipuli
 ratorisque sui mysticam item Passionem, seu
 dram internamque suæ Passionis imitationem
 ponens, verbis tanquam propriis inducitur.

V. P. Druzb. Op. VIII.

D

Jesus

Jesus Christus Patiens.

I. Post peractam cum discipulis meis
nam ultimam, cum in Monte me obtulisse
& resignassem ad perferendum mortis horri-
dæ supplicium: eamque mihi jam jam imp-
dere sentirem, præ angustia tenerrimi cor-
mei, ac totius corporis pressura, sanguin-
sudavi.

II. Deinde atrociter in horto captatus,
ligatus, miserandum in modum abductus fui.

III. Eâdem nocte, verberibus, sputis, ocu-
rum obvelatione, indignè, & contumeliose
tractarunt. Coram Caipha iniquè accusatus
morti adjudicatus fui.

IV. Erat sanè miseria, Purissimam
trem meam ineffabili cordis dolore corre-
cernere, ab eo tempore, quo me tantis
angustiis laborantem, donec essem in Cruce
spensus.

V. Ad Pilatum summa cum ignominia
duxerunt, falsò detulerunt, & accusârunt,
tis sententiâ plectendum censuerunt. Stabant
coram me terribili aspectu, non aliter quàm
manissimi Gigantes, & ego inter illos ut
mansuetissima assistebam.

VI. Apud Herodem ego licèt Æterna
entia sim, in alba veste ridiculè delusus sum.

VII. Corpus meum elegantissimum,
delibus flagellorum ictibus miserè conscissum
dilaceratum fuit.

VIII. Sa-

Christianus Jesum Patientem exprimens.

I. Neceſſe eſt, ut Paſſionem meam omnem,
 ipſe quoque experiaris pro viribus. Sume igi-
 tur animum planè virilem. Certe crebras tibi,
 perferendas cordis mortes, antequam poſſis,
 naturam ſub jugum mittere: atque etiam præ an-
 goriſ crucienti ſudoris, quem multi juges acer-
 bæ afflictiones, quibus te mihi præparatum effi-
 ciam, tibi expriment. Enimverò, hortum aro-
 matum tuorum rubicundis aſpergam floribus.

II. Contra morem tuum, & inolititas conſue-
 tudines, vinculis implicaberis & conſtringeris.

III. Ab adverſariis meis, clauſtiniſ ſæpè,
 vexabere calumniis, & propalam confunderis.
 Multa in te ferentur judicia temeraria.

IV. Paſſionem meam in tuo pectore,
 maternâ fide, & intimâ charitate circum-
 dederis.

V. Complures perpeti habebis Religioſæ,
 vitæ tuæ iniquos Judices & caluminatores, &
 eos quidem potentes, & hominum judicio,
 magnos, nec niſi juſtè contra te inſurgentes, &
 ex lege arguentes.

VI. Ita fiet, ut pia inſtituta tua, ab hominum,
 vivendi conſuetudine, crebrò tanquam fatua,
 credantur, & irrideantur.

VII. Corpus tuum inexercitatum, durâ, &
 ſperâ vivendi ratione flagelletur, & caſti-
 getur.

Iesus Christus Patiens.

VIII. Sacrosanctum Caput meum sp
confixerunt, & faciem meam gravissimam sp Vita
& sanguis oppleverunt. pre

IX. Atque ita mortis sententia damnata
cum cruce me, turpiter ac miserabiliter, le ill
ultimum ferendum supplicium eduxerunt. T pria
ribiles in me voces & rugitus dabant, ita ut veris
cul audiretur, Crucifige, Crucifige homin serva
nefarium, sunt
men
hil p

„X. Suspenso me ad sublimem Crucis st
„tem (quod equidem nimio ex amore, tu
„mortalium omnium causâ pertuli) tota cor prius
„ris mei habitudo vel species miserandum
modum immutata fuit: Illustres oculi mei, su
perdidere lumen. Divinæ aures, ludibriis & b
sphemis complebantur. Præclarus olfactus,
trò urebatur odore. Os suavissimum, acc
cruciabat potio. Tactus tenerrimus, duris omn
quebatur plagis. Non erat mihi tunc ex toto o
terrarum ulla vel modica quies, ac refrigeratiã,
Enimverò Sacrosanctum Caput meum præ poris
lore & incommodis hærebat pendulum. Col secro
formâ conspicuum, immitissimis contusum num
verberibus. Nitidissimam faciem, putentia fueri
turpârant phlegmata. Color integerrimus,
pallorem versus fuerat. Denique usque ad
decor omnis corporis mei extabuit, ut nihil
leproso differrem, immò quasi nunquam fu
viderer, cum essem Sapiaientia Sole spec
fior.

Christianus Jesum Patientem exprimens.

VIII. Atque nugatoriè coroneris. Sanctæ,,
Vitæ tuæ obrectationibus, quibus ea pessum,,
premetur.

IX. Inde verò mecum educêris & miserabi-,,
le illud Crucis ferendæ iter conficies, ubi pro-,,
priæ renuntiaveris voluntati, te ipsum abnega-,,
veris, & à creaturis omnibus, usque adeò te,,
servaveris liberum & expeditum, in iis, quæ pos-
sunt æternæ tuæ salutis aliquid objicere inpedi-
menti, ut aliquis jam jamque moriturus, & ni-
hil post hac cum hac vita commercii habiturus.

X. Interdico ergo tibi ipsi voluptate, cu-
riosi aspectûs, & dissoluti auditus.

Dulcescat tibi & placeat ex amore, quod
priùs ægrè ferebas.

Corporis oblectamenta respue.

In me Solo conquiescas.

Aliena mala feras suaviter & moderatè.

Tui contemptum desidera.

Frangere appetitiones tuas, & voluntates
omnes ac desideria pessum preme.

Hæc prima sunt elementa in Schola Sapien-
tiæ, quæ in patenti & expanso Crucifixi Cor-
poris mei volumine leguntur. Sed hic vide ob-
secro: etiamsi quis omnes intendat nervos suos,
num talem se mihi præstare possit, qualis ego illi
fuerim?

Jesus Christus Patiens.

Alio rursus loco idem Christus JESUS Patiens
imitatione sui, hunc in modum informat.

„ Tot ego toto corpore meo Amoris
„ dique vulneribus confecti corporis mei
„ liari quâdam Amoris notâ insignita.

„ I. En dexteram manum meam
„ transfixerat; per sinistram, itidem clavum
„ gerant.

„ II. Dextrum brachium meum dire
„ tenderant, sinistram crudeliter expanderant.

„ III. Pedem dextrum clavus perfor
„ lavus plagam horribilem acceperat.

„ IV. Hærebam Cruci meæ ceu plane
„ potens, nimiaque crurium lasitudine
„ gravatus.

„ V. Cuncta membra mea immobiliter
„ illud ergastulum Crucis compressa & disten
„ erant. Et quod erat summe profectò visu
„ rum & miserabile, fervidus sanguis meus ne
„ sitate compulsus, multis locis fortiter erumpens
„ totum cruentans moribundum corpus meum.

VI. Atque (ô rem miserendam!) juveni
„ floridum corpus meum, extabuit, exaruit,
„ palluit.

VII. D

Christianus Jesum Patientem exprimens.

i sibi, Christianum fidelem, in compassione, &

præ me tuli, ut nec acus unius acies, ullam un-
culam pungere potuerit, quæ non esset pecu-

I. Te ipsum & omnia tua liberè mihi dedas,
nec repetas unquam. Nihil attingas eorum,
quæ necessaria non sunt. Sicque habebis manus
cruci revera affixas.

II. Vires tum Corporis, tum Animi, vide
ne ex tepore flaccescant, sed instar brachiorum
neorum in cultu & famulatu meo semper sint
contentæ.

III. Bona opera hilariter arripias, atque in
his fortiter perseveres, ita fixus erit pes tuus si-
nister.

Animum inconstantem, & vagabundas co-
gitationes in me figas & constabilias, habitu-
us hoc ipso dextrum quoque pedem cruci-
fixum.

IV. Fragile, ac debile corpus tuum, in lau-
dem crurium meorum, in spiritualibus exerci-
tiis crebro fatiges, nec illi permittas facultatem,
tuis indulgendi affectibus.

V. Multi juges, raræ, nec passim cognitæ af-
lictiones, te mihi adjungent, adducentque ad
ergastulum Crucis meæ. Efficientque te, ad si-
militudinem cruentum & miserabilem.

VI. Naturæ tuæ mortificatio atque arefa-
ctio, pristinum mihi reddet virorem. atque vi-
rorem.

D 4

VII. In-

Jesus Christus Patiens.

VII. Dorso tenerrimo, durum erat stratum Crucis asperitas.

VIII. Corpus, præ pondere suo, jugiter orsum ferebatur.

IX. Denique totum corpus meum vultibus & livore confectum erat. Atque hæc corde amantissimo placidè perferebam.

Rursum alio loco, pergit *Æterna Sapientia* struere: hunc in modum.

„ I. Audi homo rem miserabilem, & c
 „ patere mihi. Cùm suspensus coram hostibus
 „ meis, in Cruce hærerem, miserandum
 „ modum, multivariâ illâ angustîâ, & m
 „ doloribus circumseptus, stabant illi contra
 „ scommatibus & sannis me afflicentes, me
 „ irridentes, capitaque sua probrosè adven
 „ me agitantes: denique in suis cordibus
 „ me vilipendentes, quasi extremæ fortis
 „ miculus effem, arque in his omnibus immo
 „ ipse perseverabam, & pro eis Patrem me
 „ attentissimè deprecabar.

„ II. Et cùm essem Agnus innocentissim
 „ cum noxiis & sceleratis reputatus fui, q
 „ rum alter me derisit, alter fidem meam
 „ auxilium imploravit, quem absque mora

Christianus Jesum Patientem exprimens.

VII. Incommoda corporis tui ultò suscepta, dorso meo stratum parabunt gratissimum.

VIII. Virilis tua adversum peccata decertatio, meum levabit animum, cordis tui pietas & devotio, dolores meos omnes sublevabit, & mitigabit.

IX. Denique cordis tui fervor & flagratio, cor meum longè amantissimum inflammabit.

suum ministrum in suæ Passionis imitatione in-

I. Tu & quicumque alii mea vultis sectari vestigia, & venire post me, abnegetis vosmetipsos, & tollatis crucem vestram, & sequamini me. Quæ mihi vestra mortificatio & abnegatio, non minus grata erit, quàm si tunc unà mecum mortem crucis sustinuissetis. Quo autem pacto quis mecum mori debeat, & crucem suam tollere, jam expono. Quando operam das, ut quoad capere potes, semper id agas, quod optimum sit, atque id in te alii cavillantur, & irrident, & erga te contumeliosè se gerunt, adeòque suis cordibus te vilipendunt, ut tam miserum te putent, qui nec possis, nec ausis te defendere, atque ipse interim, non solum nihil moveris, sed etiam Patrem Cælestem ex animo pro illis rogas, ac benignè eos apud illum excusas, quoties hunc in modum ex amore meo moreris, toties mors mea in te revirescit, ac reflorescit.

II. Itaque cum purè ac innocenter vivis, & tamen rectè facta tua, in tantum deprimuntur, ut inter reos & noxios numereris, idque libenti animo accipis, adeò ut ubi etiam illi ipsi, qui te

D 5

affi-

Jesus Christus Patiens.

„ nignè suscepi, condonatis illi omnibus peccatis,
 „ tis, ac cælestem illi Paradisum patefeci.

„ III. Accipe rem omni lachrymarum fontem,
 „ te plangendam, huc atque illuc oculos circumspiciendam,
 „ cumferens, cunctorum me mortalium oculis,
 „ miserè destitutum comperi. Noti autem
 „ amici mei, qui me secuti fuerant, prostrati
 „ stabant, discipuli mei charissimi aufugerunt.
 „ Pendebam nudus, cunctis despoliatus vestibus.
 „ Eram planè sine viribus, & quasi in hostium potestatem
 „ redactus. Tractabant me crudeliter, sine ulla misericordia,
 „ sed interim ut ovis tunc mansuetissimè me gerebam.

VI. Quo

Christianus Jesum Patientem exprimens.

affixerunt, abs te veniam petunt, tam promptus & paratus sis, ex animo illis ignoscere, quidquid unquam molestiæ ab illis perpressus es, ac si penitus nihil passus esses, ac præter hoc etiam verbis & factis illis inservire, & prodesse niteris, quò meam imiteris benignitatem, quâ illis, qui me crucifixerant, facile remisi: jam revera tecum pendes in Cruce.

III. Quando etiam omnium hominum familiaritati, commodis, & consolationi, nuntium remittis (nisi quantum stricta & notabilis exigit necessitas) jam illa tui desolatio & destitutio, erga me illorum omnium supplet vicem, qui me in cruce deserunt. Ubi verò mei amore cunctis amicis valefacis, ac si ad te nihil pertineant, idque in omnibus illis, quæ aliquod inter te, & me, possint medium vel impedimentum objicere: hoc ipso charissimum te mihi exhibes discipulum & fratrem, sub mea cruce consistentem, mihi que compatiens. Dum cordis servas expeditam, & absolutam ab omnibus libertatem, eadem ipsâ meam tegis & ornas nuditatem. Quando in quibuslibet adversis, tibi à quolibet proximo illatis, mei causâ ex amore nihil resistis, nihil te defendis, cunctorumque furorem, & excandescentiam, undecunq; ea accidit, & quamvis subita, & improvisa fuerit, quâ jure, quâ injuria concitata sit, tanquam ovis obmutescens, suaviter ac placidè accipis, adeò, ut cordis tui lenitate, verborum mansuetudine, & vultûs serenitate, aliorum vincas asperitatem & malitiam, jam revera similitudo mortis meæ in te perficitur. Hanc, ubi mihi datur, mortis meæ similitudinem, dici non potest, quantum illic capiam voluptatem, quantum id & mihi, & Patri meo placeat. IV.

Iesus Christus Patiens.

„ IV. Quocunque me vertissem, acern
 „ cordis doloribus & angoribus conficiebar.
 „ Juxta crucem stabat mœstissima Gen
 „ mea, perferens medullitus, in materno
 „ suo, quidquid ipse in corpore patiebar.
 „ res piissimum cor meum vehementissimè
 „ cutiebat, siquidem ego unus, immanissimos
 „ dis ejus dolores funditus noveram. Cernens
 „ stissimos gestus ejus, benignissimè eam con
 „ bar. Jamque moriturus, & morte ab ea sepa
 „ dus, commendabam eam charissimo discip
 „ meo Joanni, ut quâ decet Matrem fidelitate,
 „ prosequeretur, itemque discipulum, illius
 „ ternæ curæ ac fidelitati commendabam.

Ad extremum eadem Sapia *Æt*
 sic informat. *Ibid. Cap. 18.*

„ I. Etsi audieris sapè tristitia multa, se
 „ hil unquam tristius ac calamitosius eo
 „ quod jam relaturus sum. Anima que
 „ mea, secundum vires supremas, Div
 „ tum haud secus, quàm modò contemplab
 „ essentiam: at vires infimæ interioris exteri
 „ que hominis, in desolata penitus & omnis
 „ solationis experte afflictione usque adeò
 „ relictæ sibi ipsis, ad extremum usque inf
 „ acerbatis articulum, ut nullus unquam
 „ terit huic similis cruciatus.

II. Cùm itaque plenè, omni ope destitu
 „ ac undique derelictus penderem à Cruce,
 „ distillantibus vulneribus lachrymantibus oc
 „ distentis brachiis, ac distractis & diductis on
 „ cced

Christianus Jesum Patientem exprimens.

IV. Denique si acerbissimam mortem meam affixam tenueris corde tuo, & in precibus tuis commemoraveris, & factis expresseris, ac imitatus eris, eo ipso conformabis te doloribus, & fidelitati integerrimæ Matris meæ, & amantissimi discipuli mei.

discipulum suum ad suæ Passionis imitationem

I. Ut mihi pro Passione mea dignas utcunque gratias agas ô homo, crucem meam ob oculos crebro versabis, dirissimosque cruciatus meos, cum ingenti condolentia, tuo affiges animo, & quidquid tibi perpetiendum occurrerit, ad meæ Passionis similitudinem quandam adduces. Ubi afflictus fueris, nec tamen ullam tibi præstitero consolationem, sed in mentis tuæ ariditate abescere, ac sine alicujus suavitatis infusione exarescere te permifero (quemadmodum me Pater meus dereliquit) non aucupaberis peregrinas consolatiunculas, sed lamentabiles dabis gemitus ad Patrem cælestem, cum abnegatione tui quoad delectationem attinet, pro illius paterna voluntate.

II. Tum verò quantò Crux interna fuerit acerbior, & intus ipse magis derelictus fueris, magisque resignatus, tantò propiùs ad meam accedes similitudinem, & Æterno Patri meo
eris

um membrorum venis, mortis angoribus
reptus, voce lamentabili ac miserabili clamavit
Patrem meum, Deus meus, Deus meus ut
dereliquisti me? Interim tamen voluntas
cum sempiternæ voluntatis ejus decreto, &
cito omnino consentiebat atque unita erat.

III. Porrò sanguine meo, sic prorsus effu-
so, fractisque viribus præ mortis angustia,
vasit me sitis acerrima: sed multò magis ve-
mentior me obtinuit sitis salutis mortalium
mnium. Atque ecce, dum sic laborarem
intolerabili, fel & acetum ori meo ob-
runt.

IV. Deinde peractis illis, quæ ad homin-
instaurandam salutem pertinent: in hæc ve-
prorupi. *Consummatum est*: ita Patri meo pe-
ctam præstiti obedientiam, ad mortem usque

V. Cùmque dixissem Patri, in manus
commendo spiritum meum, præclarissimam
ma mea, ex Divino migravit corpore,
tamen ut nec ab illo, nec ab illa Divinitas
deret.

VI. Post hæc, lanceâ foderunt dextrum
tus meum, unde continuò exivit pretiosi sangui-
nis rivulus, simulque fons aquæ vivæ.

VII. Ecce filii mei, hujusmodi labore ac
lore, teque & electos meos omnes reparavit
innoxii sanguinis mei vitali sacrificio, ab
na morte redemi.

eris charior. Siquidem hac ratione præcipui Dei amici potissimum probantur.

III. Cùm te vehemens tenebit desiderium, aliquam in re quapiam multùm delectabili, aucupandi & capiendi voluptatem, ex amore id respues meo, atque mortificabis, atque eo ipso sitibundum os tuum, sicut & meum, amarâ portione cruciabitur. Cunctorum salutem, summo opere sities, eique curandæ, laboribus immori, pro maximo lucro, atque felicitate repones.

IV. Rectè facta tua ad perfectam capeffendam vitam diriges, & ad mortem usque exequèris.

V. Subditam geres voluntatem prompteque morigeram, ac obtemperantem Superioribus tuis: Animamque omni proprietate nudam, profusque resignatam in omnipotentis Patris manus, atque etiam spiritum, ex hac vita temporaria, in illam æternam commigrantem, pro quadam similitudine extremæ illius decessionis de hujus vitæ curriculo. Ita fiet, ut Crux tua, miserabili cruci meæ nonnihil conformis sit, atque in ipsa præclare perficiatur.

VI. In patulo lateris mei vulnere, in ipso corde meo vulnere affecto, suaviter te includes, ibique morari & permanere disces, atque ita vitali illâ aquâ, te expiabo, & purpurei sanguinis mei roseo colore, mirificè decorabo.

VII. Denique me tibi fortiter adstringam, & obligabo, teque mihi perenni Unione conjungam.
Hacte-

Haecenus ex devotissimo Sufone, defum
 Passi JESU Christi, ad eumque spiritualiter co
 formati Christiani collatio: ex qua lector,
 meditator Dominicæ Passionis, verum, solidu
 & tam Christo gratisimum, quam sibi utilit
 mum, hauriet meditandæ, atque sibi applica
 dæ Passionis Dominicæ modum.

MODUS X.

Decimus Passionem Dominicam meditam
 modus est. Assumere aliquem peculiar
 cruciatum, vel contemptum injuriamve Do
 ni JESU, ejusque per totam Passionem, inve
 gationem instituere, atque meditando exp
 dere: ubi, quando, quoties, quàm gravem
 quam occasionem, sive ob cujus virtutis ex
 citium manifestationemve, illum dolorem,
 injuriamve illam sit perpeffus? Exempli gr
 Quoties Christus Dominus sanguinem fu
 & ubi? & quare? &c. Fudisse autem invent
 1. In horto per sudorem & agoniam. 2. In
 mo Annæ, ubi accepit alapam cruentam.
 domo Caiphæ, ubi innumeris colaphis, ala
 pugnisque percussus est. 4. Ibidem nocte ead
 piè creditur, flagellis cæsus. 5. In prætorio
 lati, ad columnam dirè flagellatus. 6. In co
 natione spinea, & alapis, percussioneque
 tis. 7. In vestium propriarum detractio
 coronam & chlamidem coccineam sumend
 8. In depositione coronæ, ad induendas ve
 proprias, cùm crucem damnatus, bajulare
 beret. 9. In depositione earundem vestium
 crucifixionem: ubi & coronam eidem rursus